

[Ellemann-Jensen]

der rummer et stort element af lønglidning, og den automatik, der sikrer pensionister, dagpengemodtagere og lønmodtagere kompensations også for de prisstigninger, som kommer til os udefra, og som i virkeligheden gør det danske samfund fattigere. For der er jo noget skævt og uholdbart i, at hver gang f. eks. en kaffeplukker i Brasilien får en lønforhøjelse, følger der automatisk en kompensations til de fleste danske kaffedrikkere, en kompensations, som betyder, at vi må låne så meget mere i udlandet. Endnu værre er det, når øgede energipriser slår igennem i købekraften i Danmark. Hvis Iran tager mere for sin olie, skal de fleste danskere automatisk holdes skadesløse i deres hverdag, og det tilsærer jo ganske, at nationen bliver fattigere.

Regeringen har som bekendt ikke lagt op til, at problemerne med hensyn til udlandsgælden skal løses her og nu, og flere af forespørgerne fra fremskridtspartiet er vældig forargede. Men problemerne kan ikke løses her og nu, så kan man nok så meget komme rendende med Z-planer eller andre fantasiforestre, der er uden sammenhæng med den virkelighed, vi lever i, og som vi må indrette os på. Hvis vi virkelig forestillede os, at vi med omgående virkning skulle standse låntagningen i udlandet, ville vi pålægge så store grupper i det danske samfund så store ofre, så store byrder, at det ville være urimeligt at tro, at dette ville blive accepteret, og vi ville sætte den politiske og sociale stabilitet fuldstændig over styr.

Regeringen lægger derfor op til et mådehold i alle samfundsgrupper, et mådehold, der ikke rokker væsentligt ved det nuværende velstandsniveau, men som vel at mærke giver en chance for, at vi kan fastholde dette niveau også i de kommende år. Finansministeren understregede her betydningen af at forbedre konkurrenceevnen og i den forbindelse også den store betydning, som udfaldet af det samlede indkomstopgør har for landets økonomiske fremtid.

Vi deler finansministerens synspunkt, at dette ikke er tidspunktet til mere konkret at drøfte, hvilke løsninger dette indkomstopgør bør føre til. Der skal ikke skubbes til, som hr. Askjær Jørgensen sagde; så ryger det hele bare på gulvet. Men det skal da siges, at de problemer, der som noget helt naturligt opstår, hver gang forskellige samfundsgrupper søger at fremme egne interesser, selvfølgelig

ikke kan presse en regering til at opgive sin langsigtede politik, altså den nedbringelse af underskuddet over for udlandet, som er forudsætningen for en varig forbedring af beskæftigelsen.

Midt i alle de dystre udsigter, hvor den dystreste vel nok er udsigten til nye alvorlige stigninger i vores energipriser, er der i de sidste par dage dukket et lille lysglimt op, og det er den tilsyneladende afklaring af de problemer, som har hindret iværksættelsen af det europæiske monetære system, EMS. Hvis det nu lykkes af få EMS sat i værk, vil det på den længere sigt kunne indebære en klar forbedring af specielt Danmarks kreditsituation. Vi vil, hvis EMS-planerne gennemføres, kunne få nye store sikkerhedsnet under vores udlandsgæld i form af nye kreditmuligheder. Dette må naturligvis ikke blive en sovepude, sådan at man fristes til at slække på kravene om en mådeholdende udvikling i forbruget, og det får vi såmænd heller ikke lov til, for der vil naturligvis knytte sig betingelser til sådanne kreditter, hvis det bliver nødvendigt at tage dem, betingelser, vi dog allerede i dag kender fra Den internationale Valutafond og fra den politik, man her fører over for lande, der tvinges ind på den mere alvorlige lånevej.

Nej, vi må tværtimod bruge de muligheder, som EMS vil give Danmark, til en forstærket indsats for at styrke konkurrenceevnen. Etableringen af EMS vil således ikke mindske de krav, der bliver stillet til en stram og disciplineret økonomisk politik i Danmark, men EMS vil derimod gøre det mere sandsynligt, at en politik som den, SV-regeringen bygger på, vil kunne føre til det ønskede resultat, nemlig en varig forbedring af beskæftigelsen. Det er i den forbindelse væsentligt at slå fast, at ingen i denne salingen – har kunnet præstere et sammenhængende eller brugbart alternativ til regeringens økonomiske politik.

Der er fremsat et forslag til motiveret dagsorden. I venstre kan vi da være enige i, at et valg nu ville være unødvendigt, og at et valg ville være ulykkeligt, men vi finder på den anden side ikke, at der er nogen grund til at vise en sådan mistillid til statsministeren, at man søger at begrænse hans grundlovsbaserede rettigheder og pligter eller for den sags skyld at gribe ind i lovgivningen omkring mægling på arbejdsmarkedet, sådan